

॥२६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ इति अनुज्ञानपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये ऐकच त्वाहिंशोऽध्यायः ॥४१॥ ॥४॥ विपुलस्त्रिस्तथापस्य तात्पर्यं पद्मप

अमरोस्मीति यद्बुद्धिं समास्थाय प्रवर्तते ॥ मावमंस्थानतपसानसाध्यं नाम किंचन ॥२६॥ भीष्म उवाच तच्छ्रुत्वा वचनं शक्रो विपुलस्य महात्मनः ॥
अकिंचिदुत्क्राव्रीडार्तस्ते त्रैवांतरधीयत ॥२७॥ मुहुर्तया ते तस्मिंस्तदेव शर्मामहातपाः ॥ कृत्वा यज्ञं यथाकामं गजगामस्वमाश्रमं ॥२८॥ आगते धगु
रो राजन्विपुलः प्रियकर्मकृत् ॥ रक्षितो गुरवे भार्यो न्यवेदयदनिंदितो ॥२९॥ अभिवाद्य च शोतात्मा स गुरुं रुवत्सलः ॥ विपुलः पर्युपातिष्ठद्यथा पूर्वम
शोकितः ॥३०॥ विश्रान्ताय तत्तस्मै सहस्रीनाय भार्यया ॥ निवेदयामास तदा विपुलः शक्रकर्मतत् ॥३१॥ तच्छ्रुत्वा समुनिस्तुष्टो विपुलस्य प्रतापवान् ॥ ब
भूवशीलवृत्ताभ्यां तपसा नियमेन च ॥३२॥ विपुलस्य गुरोर्वृत्तिं प्रकृतिमात्मनितत्प्रभः ॥ धर्मे च स्थिरतां हस्वासाध्वित्यभाषत ॥३३॥ प्रतिलभ्य च धर्मोत्साशिष्यं
धर्मे परायणं ॥ वरेणाच्छंदयामास देवशर्मामहामतिः ॥३४॥ स्थितिं च धर्मे न ग्राह्यमसत्स्माद्गुरुवत्सलः ॥ अनुज्ञातश्च गुरुणा च चाराचरुत्तमे तपः ॥३५॥ त
थैव देवशर्मोऽपि स भार्यः समहातपाः ॥ निर्भयो बलदृत्रघ्ना च चारविजने वने ॥३६॥ इति श्रीमहाभारते अनुज्ञानपर्वणि आनुज्ञासदानधर्मे वि
पुलोपाख्याने ऐकच त्वाहिंशोऽध्यायः ॥४१॥ ॥७॥ भीष्म उवाच विपुलस्त्वकरोतीव्रतपः कृत्वा गुरोर्वचः ॥ तपोयुक्तमथात्मानमन्यत
सवीर्यवान् ॥१॥ स तेन कर्मणा स्पर्धे नृथिर्वीर्यं धिर्वीर्यं ॥ चचारगतभीः प्रीतो लब्धकीर्तिवरो नृप ॥२॥ उभौ लोको जितौ चापि तथैवामन्यत प्रभः ॥
कर्मणा तेन कौरव्यतपसा विपुलेन च ॥३॥ अथ काले व्यतिक्रान्ते कश्चित्कुरुनंदन ॥ रुच्या भगिन्या आदानं प्रभूतधनधान्यवत् ॥४॥ एतस्मिन्नेव काले
तु दिव्याकाचिद्दरंगना ॥ बिभ्रती परमं रूपं जगामाथ विहाय सा ॥५॥ तस्याः शरीरासुष्याणि पतिता निमहानि ॥ तस्याश्रमस्याविदूरे दिव्यगंधनि
भारत ॥६॥ तान्यगृण्हात्त तोराजन रुचिर्ललितलोचना ॥ तदनिमंत्रकस्तस्या अंगेश्वरः क्षिप्रमागमत् ॥७॥ तस्याहिभगिनी तातज्येष्ठानां स्नात्रावती
भार्यो चित्ररथस्याथ बभूवो गेश्वरस्य वै ॥८॥ पिनस्थतानि पुष्याणि कैशेषु वरवर्णिनी ॥ आमेन्विता ततो गच्छद्गुचिरं गपतेर्गृहे ॥९॥

अथ वरसंगस्यापि योगिनो मातुरपि स्वर्गीमाना होषो भवतीति गुरावचतममपिकर्त्तानि वेद्यनस्थानव्यमिति च ॥१॥ २॥ ३॥ आदीयतेऽस्मिन्बोधवैर्देनेन उपायनादिकं स आदानं विवाहाद्यस्तवः प्रभूतं बहुप
नादिकं यत्र ॥४॥ ५॥ ६॥ निर्मेनकः आकारणार्थं दत्तः ॥७॥ ८॥ ९॥